

Šalys

Ieškovė: Agenzia delle Entrate

Atsakovė: Nuova Invincibile

Rezoliucinė dalis

1977 m. gegužės 17 d. Šeštoji Tarybos direktyvos dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas 2 ir 22 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiama nacionalinės teisės nuostata, kaip antai įtvirtinta 2002 m. gruodžio 27 d. Įstatymo Nr. 289 dėl metinio ir daugiamečio valstybės biudžeto sudarymo nuostatų (2003 m. Mokesčių įstatymas) 9 straipsnio 17 dalyje, kurioje dėl Katanijos, Ragūzos ir Sirakūzos provincijose buvusio žemės drebjimo nuo jo nukentėjusiems asmenims numatytas pridėtinės vertės mokesčio už 1990 – 1992 m. sumažinimas 90 %, visų pirma suteikiant teisę pagal šią proporciją susigrąžinti kaip pridėtinės vertės mokestį jau sumokėtas sumas, nes ši nuostata neatitinka finansinio neutralumo principo reikalavimų ir neleidžia užtikrinti viso Italijos teritorijoje mokėtino pridėtinės vertės mokesčio surinkimo.

⁽¹⁾ OL C 142, 2014 5 12.

2015 m. liepos 14 d. Teisingumo Teismo nutartis byloje Forgitel Italy SpA/Europos Sąjungos Taryba, Europos Komisija

(Byla C-84/14 P) ⁽¹⁾

(Apeliacinis skundas — Teisingumo Teismo procedūros reglamento 181 straipsnis — Ieškinys dėl panaikinimo — SESV 263 straipsnio ketvirta pastraipa — Teisė pareikšti ieškinį — Locus standi — Fiziniai ar juridiniai asmenys — Norminis aktas, kuriame nustatytos įvykdymo priemonės — Reglamentas, kuriuo pakeičiamos sustabdyto muitų tarifo muitų taikymo sąlygos — Galimybė pareikšti ieškinį nacionaliniuose teismuose)

(2015/C 320/05)

Proceso kalba: italų

Šalys

Apeliantė: Forgitel Italy SpA, atstovaujama advokatų V. Turinetti di Priero ir R. Mastroianni

Kitos proceso šalys: Europos Sąjungos Taryba, atstovaujama F. Florindo Gijón ir K. Pellinghelli, Europos Komisija, atstovaujama A. Caeiros ir D. Recchia

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti apeliacinį skundą.
2. Priteisti iš Forgitel Italy SpA bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 129, 2014 4 28.